

Зустріч української делегації з керівництвом і працівниками першого спільного українсько-німецького підприємства Quantum Frontline Industries.

У МЮНХЕНІ ПРЕЗИДЕНТ ЗУСТРІВСЯ З КЕРІВНИЦТВОМ І ПРАЦІВНИКАМИ ПЕРШОГО СПІЛЬНОГО УКРАЇНСЬКО-НІМЕЦЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА З ВИРОБНИЦТВА ДРОНІВ

Президент України Володимир Зеленський розпочав візит до Мюнхена із зустрічі з керівництвом і працівниками першого спільного українсько-німецького підприємства Quantum Frontline Industries, яке виробляє дрони для Збройних Сил України. У зустрічі також узяв участь міністр оборони Німеччини Борис Пісторіус.

Глави держави продемонстрували лінії виробництва та провели тестування першого виробленого тут ударного дрона. Технологія для виготовлення дронів українська, вони оснащені штучним інтелектом і вже довели свою ефективність на фронті.

Керівництво компанії розповіло про можливості та потенціал виробництва, а також про плани щодо подальшого масштабування. Вже цього року Україна отримає перші десять тисяч дронів, виготовлених на цьому підприємстві.

Quantum Frontline Industries стало першим серійним виробництвом українських безпілотних систем у Європі. Воно реалізується в межах німецько-української урядової співпраці за ініціативою Build with Ukraine та фінансується німецьким спеціальним штабом.

Володимир Зеленський подякував канцлеру Німеччини Фрідріху Мерцу, уряду ФРН та особисто Борису

Пісторіусу, всьому німецькому суспільству за підтримку України.

«Ми дуже пишаємося тим, що в Україні є такі талановиті люди, і ми дуже пишаємося тим, що маємо такі тісні зв'язки з такими сильними німецькими партнерами. Це чудово, що ми маємо перше велике спільне виробництво у Європі – і це справді перше таке. Я вважаю, ми досягли чудового результату», – сказав Президент.

До кінця цього року Україна планує відкрити десять таких підприємств із виробництва дронів у Європі.

Також у присутності Глави держави відбулося підписання низки документів. Міністр закордонних справ України Андрій Сибіга та міністр оборони Німеччини Борис Пісторіус підписали домовленість між Міністерством оборони України та Федеральним міністерством оборони ФРН щодо інтеграції українських інструкторів до шкіл та бойових навчальних центрів Сухопутних військ Німеччини. Крім того, було укладено три меморандуми про створення спільних підприємств і Меморандум про взаєморозуміння між «Українською оборонною промисловістю» та SAAB.

Фото і текст ОПУ

Вже цього року Україна отримає перші десять тисяч дронів, виготовлених на цьому підприємстві.

Міністр закордонних справ України Андрій Сибіга та міністр оборони Німеччини Борис Пісторіус.

ЗУСТРІЧ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ТА ПРЕМ'ЄР- МІНІСТР МОЛДОВИ ОБГОВОРИЛИ СПІВПРАЦЮ В ЕНЕРГЕТИЧНОМУ СЕКТОРІ, ІНФРАСТРУКТУРНІ ПРОЄКТИ ТА СПІЛЬНИЙ РУХ ДО ЄВРОСОЮЗУ

Зліва: Володимир Зеленський, Александр Мунтян.

Президент України Володимир Зеленський провів зустріч із Прем'єр-міністром Молдови Александром Мунтяну, який приїхав до України вперше після призначення на посаду.

Глава держави подякував за підтримку України під час повномасштабного російського вторгнення, зокрема за допомогу українцям, які знайшли тимчасовий притулок у Молдові.

«Дуже важлива ваша політична підтримка, ми вдячні за підтримку нашої територіальної цілісності та суверенітету. Я вважаю, що в нас є спільний погляд на членство у Євросоюзі в майбутньому, і сподіваюся, що в нас буде спільний шлях», – наголосив Президент.

Особлива увага під час зустрічі – енергетичній інфраструктурі України та Молдови, особливо наслідкам російських обстрілів, які призвели до відключень електроенергії також і в низці молдовських міст. Володимир Зеленський і Александр Мунтяну обговорили реагування на загрози з боку Росії та посилення двосторонньої співпраці в енергетичному секторі.

Прем'єр-міністр Молдови запевнив у подальшій підтримці та повідомив про рішення уряду надати Україні гуманітарну допомогу, зокрема генератори та ліки.

Майбутнє членство України та Молдови у Євросоюзі також було однією з ключових тем обговорення. Сторони говорили про наступні спільні кроки й важливість одночасного відкриття переговорних кластерів.

Крім того, ішлося про спільні проекти в економіці, оборонному виробництві, а також у сферах транспорту та інфраструктури.

Фото і текст ОПУ

HIGHWAY TO HELL: РЕПОРТАЖ ІРЛАНДСЬКОГО ЖУРНАЛІСТА З РОЗСТРІЛЯНОЇ РОСІЯНАМИ СУДЖІ

4 роки російського вторгнення українці сміливо та непохитно давали відсіч російським окупантам. Проте весна 2024 року стала переламною для України: у березні почалася Курська операція, де наші вояки вперше змогли не просто захищатися, а й напасти у відповідь, показавши ворогу власну наступальність та пасіонарність. Ця, вже легендарна офензива, стала першою загальновійськовою операцією на території Росії, в результаті якої Україні вдалося зупинити наступ РФ на Сумщині та Харківщині, повернувши під власний контроль 1 100 кілометрів своїх земель та знищити 62 000 росіян. Операція продовжується і досі всупереч численним спробам Росії витіснити українські сили, що почалися ще в лютому минулого року. Незважаючи ні на що, дрони ЗСУ і зараз продовжують затято трощити російські позиції на Курському напрямку.

Такий масштабний прорив України змусив росіян вкотре прикривати свої ганебні невдачі улюбленою тактикою-викидами пропаганди. В медіа просторі РФ активно почали поширюватись фейки про те що Україна провалила цю операцію, що українські солдати жорстоко поводитись з місцевими та вбивали мирних жителів. Словом, все те, що роблять самі росіяни намагались нависити нам. Щоб звинуватити Україну хоч у чомусь, Росія навіть вдалась, здавалось, до немислимого винищення власної інфраструктури та цивільних. Зокрема у російському містечку Суджі, що на Курщині, росіяни використовували тактику “випаленої землі”-намагались артилерією та авіабомбами витіснити ЗСУ ціною життів власних громадян, стираючи все на своєму шляху. Але і цього їм здавалось замало. У лютому минулого року російська авіація скинула керовану авіабомбу на будівлю колишнього інтернату в Суджі. На той момент там перебували близько 120 цивільних, переважно похилого віку, які чекали на евакуацію. За даними української сторони, загинули щонайменше 4 людини, а ще 84 вдалося врятувати з-під завалів. А в березні того ж року, під час боїв навколо газопровідної станції «Суджа», росіяни навмисно обстрілювали станцію. І все для того щоб звинуватити Київ у цих звірствах.

Та правду не поховати ні

Робертсон у Курську в листопаді 2024 (скріншот з ютуб каналу).

під завалами зруйнованих будинків, ні під понівеченими тілами цивільних, адже за неї борються сотні людей. Зокрема завдяки зусиллям журналістів, як українських так і іноземних, котрі сміливо йшли і йдуть у самий вир війни, аби показати світу що насправді криється за російськими військовими міфами.

Одним із їх чисельного фронту є ірландський жур-

поїздки Робертсона з українськими військовими до міста, а їм назустріч лився безперестанний потік понівеченої техніки, яка тягнула за собою шлейф ідкого чорного диму. Цим же димом зустріла приїжджиків і сама Суджа, мало не оточена на той момент російськими танками. Зруйнований росіянами старий магазин і квала аптека при дорозі-перші свідки військо-

Пошкоджені після обстрілу будинки у прикордонному з Україною місті Суджа Курської області, Росія, 6 серпня 2024 року

наліст Кейлін Робертсон. Він працює над репортажами з українського поля бою ще з 2023 року, прагнучи показати справжнє обличчя “руського міра”. У березні 2025 Робертсон побував зокрема і у Суджі, за що був навіть засуджений у РФ та доданий до списку міжнародного розшуку. Офіційна причина-незаконний перетин російського кордону. Фактично висвітлення жорсткої правди власними солдатами місто.

“Путін не хоче щоб усі знали: поки Росія намагалась взяти Київ за три дні, через три роки вона почала бомбити власні міста – починає свій репортаж із Суджі Робертсон.

Без паспорта і без дозволу, під обстрілами російських дронів, журналіст перетнув кордон з РФ, із Сум до Курщини, щоб на власні очі побачити ціну російської брехні.

Дорога до Суджі була швидкою – мусила бути, адже найменше зволікання означало ризик потрапити під ворожий обстріл. Детектор дронів сповіщав тривогу усю

вих злочинів РФ у місті. Далі-більше.

Відправившись углиб ворожої території, Робертсон, разом з нашими військовими, знайшли прихисток від російських атак у покинутому супермаркеті-також напівзруйнованому росіянами. Під час розвідки виявилось, що купка місцевих жителів похилого віку “грабує” другий поверх, шукаючи під завалами хоч якусь корисну утвар для себе і своїх осель- хто хапав одяг, хто побутову техніку. Кажуть-для них це звична рутинна справа після того як були похищені їх же “захисниками” (от тобі і маєш “руські сваїх не брасають!”). І підмога прийшла якраз з українського боку-пенсіонери відкрито говорили, що регулярно отримують допомогу, зокрема і провіант, від бійців ЗСУ. Звісно, після таких зізнань новинні фейки РФ розбиваються дощенту і уже на середині репортажу стає зрозуміло що саме так боягузливо прагне приховати Росія – системну жорстокість і нехлюйство не тільки до чужих, але й до своїх.

По дорозі назад, в Україну, на вулицях Суджі Робертсон

бачив ще чимало цивільних, котрі також несли по домівках допомогу від українців. Люди повільно ходили вулицями посірілого від диму міста, очевидно вже звиклі до російських обстрілів.

“Таке враження що їх не тривожить війна” – зауважив Робертсон, побачивши двійку підлітків які проїжджали обабіч дороги на велосипедах. Навіть більшість інфраструктури міста тоді ще стояла неушкодженою, адже українські військові її не чіпали.

Та вже за кілька місяців після цього репортажу Росія обстріляла Суджу, щоб у чергове перекласти фальшиву провину на Україну, а ще цілі у репортажі Робертсона будинки перетворюються на руїну.

І навіть під час зйомки відео Росія вже нагадала репортеру, що будь який спокій у війні з нею є оманливим та короточасним. Буквально за кілька секунд до того як журналіст з командою досягли українського блокпосту, надійшло повідомлення, що в нього влучила російська ракета. Довелося обрізати шлях, щоб швидше повернутися додому-до того як ворог атакує ще раз.

От як насправді воює друга армія світу – не військовою тактикою та стратегією, а підступом і сліпою жорто-

Український військовий біля знищеного пам'ятника Володимиру Леніну на центральній площі в Суджі, Курська область, Росія, 2024.

кістю.

“Росія намагається переписати історію, бо боїться щоб світ дізнався правду. А правда в тому, що російська імперія розсипається просто зараз” – наголошує Робертсон.

Журналіст і зараз невтомно працює над репортажами з України і викриттям російських військових злочинів.

На запрошення фундації Будучність 21 лютого Робертсон приїде у Торонто, до Old Mill, в рамках благодійної акції “Незламні Серця”, щоб розказати про війну з Росією, котру бачив на власні очі та заохотити канадську громаду підтримати українських захисників.

Олександра Чорна
Фото: «Радіо Свобода»,
Українформ

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Ліги Українок Канади, відділу в Торонті
відбудуться

в неділю, 1 березня 2026 р., о годині 1:00 по полудні
в Old Mill Toronto, у залі Westminster
21 Old Mill Road, Toronto

Згідно зі статутом, якщо на означений час не прибуде
відповідне число присутніх, збори почнуться
півгодини пізніше і рішення зборів будуть правосильні.

Участь членів обов'язкова, гостям раді.

Управа Ліги Українок Канади
відділу в Торонті

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ЛІГИ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ,
відділу в Торонті
відбудуться

у неділю, 1 березня 2026 р., о годині 1:30 по полудні
в Old Mill Toronto, York Room
21 Old Mill Road, Toronto

Присутність членів відділу обов'язкова, гостям раді.

Якщо на означений час не прибуде передбачена статуту
кількість членів, Загальні збори відбудуться півгодини пізніше
при будь-якій кількості присутніх членів.

Управа ЛУК відділу в Торонті

“ЛИСТІВКИ З УКРАЇНИ” – СВІДЧЕННЯ ЗНИЩЕННЯ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ

Від початку повномасштабного вторгнення росії в Україну російські війська цілеспрямовано та системно нищать історичні, архітектурні й археологічні пам'ятки української держави. Під вогнем опинилися музеї й меморіали, університети й бібліотеки, театри та храми. Це свідчення того, що ця війна спрямована не лише на руйнування інфраструктури, а на знищення самої культурної спадщини України, її історичної пам'яті, сформованої протягом тисячоліть.

12 лютого 2026 р. в ротонді міської ради Торонто Генеральне консульство України в Торонто спільно з Канадською асоціацією кримських татар представили фотовиставку Українського Інституту «Листівки з України» («Postcards from Ukraine»), присвячену четвертій річниці повномасштабного вторгнення.

У своїх виступах Генеральний консул України в Торонто Олег Ніколенко та президент Канадської асоціації кримських татар Руслан Курт наголосили на важливості інформаційно-просвітницьких ініціатив, які фіксують «до» і «після» руйнування конкретних культурних об'єктів, обставини їх знищення чи пошкодження, які показують сучасні форми ведення війни. Зокрема, зараз ми стаємо свідками перетворення зими на засіб стратегічного тиску.

Проект «Листівки з України» («Postcards from Ukraine») є культурно-документаційною ініціативою, що зберігає візуальні та історичні свідчення руйнування української культурної спадщини внаслідок російських бомбардувань та обстрілів, які тривають з 24 лютого 2022 року. Через емоційно насичені образи та наративний контекст проект фіксує зруйновані музеї, школи, бібліотеки, пам'ятки, монументи та історичні міські простори. Серія стилізованих «листівок» охоплювала світлини з різних регіонів України, зокрема з Харкова, Ірпеня, Чернігова, Маріуполя та багато інших областей України. У Харкові було знищено Майдан Свободи, де була розташована й будівля Харківської обласної державної адміністрації, колись відомої як Будинки Рад. Цей майдан є най-

Генеральний консул України в Торонто Олег Ніколенко та президент Канадської асоціації кримських татар Руслан Курт під час відкриття виставки.

більшою площею України та займає майже 12 гектарів, 6 за величиною

тично вщент знищили російські ракети. 7 травня 2022 року російський

Учасники фотовиставки «Листівки з України» в міській раді Торонто.

в Європі та 12 у всьому світі. У кінці березня 2022 року прес-служба Харківського національного університету ім. Василя Каразіна повідомила, що внаслідок російської агресії не залишилося жодного корпусу, який би не постраждав від обстрілів. Найбільше була ушкоджена будівля економічного факультету, яку прак-

снаряд влетів у дах будівлі Національного літературно-меморіального музею Г.С. Сковороди, вогонь охопив увесь музей, знищивши видання творів філософа, етнографічні предмети, присвячені йому картини, графічні роботи, скульптури й деякі особисті речі народного мудреця. Поблизу Харкова, теж був зруйнований Ме-

моральний комплекс "Дробицький Яр". Перелік зруйнованих об'єктів є справді масштабним.

Увагу привертає листівка присвячена знищенню Миколаївського зоопарку, який навіть під час Другої світової війни не припиняв своєї роботи. Опинившись під окупацією (1941-1944), тоді за тваринами й далі доглядали, проте російська окупація виявилася з рази гіршою. Чотири року тому, 7 березня російські війська обстріляли ракетами зоопарк, й один зі снарядів упав просто біля вольєрів тигрів та білої ведмедиці. 19 квітня зоопарк зазнав повторного обстрілу, після чого постали серйозні труднощі із забезпеченням тварин кормом та ресурсами для їх утримання. Щоб урятувати тварин, директор Миколаївського зоопарку Володимир Топчій звернувся до світової спільноти по допомогу. Люди почали купувати квитки до Миколаївського та інших зоопарків України онлайн не заради того, щоб помилуватися рідкісними видами тварин, а щоб не дати їм померти від голоду та спраги.

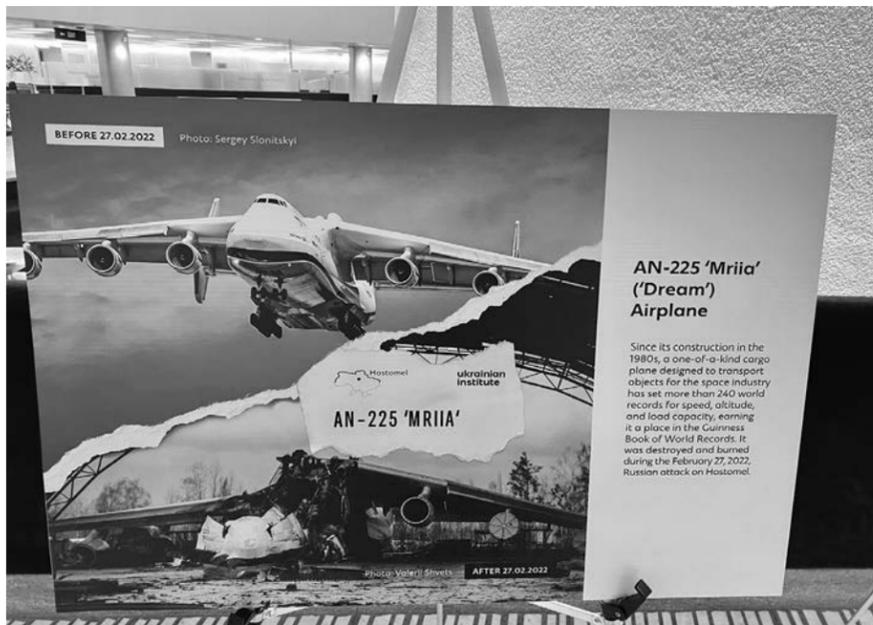
Кожна світлина виставки «Листівки з України» постає як символічна «листівка» з пораненого простору, перетворюючи втрату на історичне свідчення та елемент колективної пам'яті. Виставка переконливо демонструє, що війна спрямована не лише проти людей і матеріальних об'єктів, а й проти культурної ідентичності, історичної тяглості та духовних основ української нації.

Представлення цих візуальних свідчень у публічному просторі серця Торонто це не тільки нагадування, але і заклик до осмислення "чи робимо ми досить для України?". Солідарність з Україною це має бути не тільки гарна фраза, а також утвердження спільної відповідальності за захист людської гідності.

Детальніше про проект і перегляд цифрової колекції листівок — на сайті: <https://ui.org.ua/en/postcards-from-ukraine/>

Надя Герелюк

Фото: (<https://www.facebook.com/oleh.nikolenko.ua>)

Одні із листівок фотовиставки «Листівки з України» («Postcards from Ukraine»).

КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

- В Одесі масштабна пожежа, яка виникла внаслідок масованої атаки ударними безпілотниками по місту 13 лютого, знищила великий автосалон.
- Українсько-німецьке спільне підприємство Quantum Frontline Industries (QFI) передало Президенту України Володимирі Зеленському перший український дрон "Лінза 3.0", виготовлений у Німеччині. Про це "Оборонці" повідомила компанія Frontline Robotics, яка входить в згадане СП разом із Quantum System
- Рада оборони Херсонщини збільшила у місті зону обов'язкової евакуації родин з дітьми через посилення російських обстрілів.
- Індійська Reliance Industries Ltd, оператор найбільшого у світі нафтопереробного комплексу, отримав генеральну ліцензію від уряду США, яка дозволить йому купувати венесуельську нафту напряму без посередників.
- Гонщик академії Вільямс Олександр Бондарев став чемпіоном UAE4, ставши першим українцем, який зумів виграти формульну серію. У заключній гонці етапу в Катарі 16-річний киянин фінішував п'ятим, чого вистачило, щоб зберегти перше місце в загальному заліку.
- Німецька Auterion, яка розробляє програмне забезпечення для автономних дронів, та український виробник безпілотників Airlogix оголосили про створення спільного підприємства для виробництва безпілотників із ШІ-наведенням для України та союзників. Про це "Оборонці" повідомила компанія Airlogix. Компанію Auterion Airlogix Joint Venture GmbH створили за участі урядів Німеччини та України.
- Велика Британія заявила, що цього року витратить понад 400 млн фунтів стерлінгів на розробку нових ракет дальньої дії та гіперзвукових ракет у партнерстві з європейськими союзниками.
- Зірковий норвезький лижник Йоханнес Клебо завоював золото зимових Олімпійських ігор 2026 року в гонці з роздільним стартом на 10 км вільним стилем. Він на 4,9 секунди випередив срібного призера скіатлону, француза Матеса Делоза. Топ-3 замкнув ще один норвежець, ексбіатлоніст Айнар Хедегар.
- Державний секретар США Марко Рубіо повідомив, що Сполучені Штати розпочнуть переговори з Угорщиною та Словаччиною про припинення закупівлі російських енергоносіїв. За словами Рубіо, Вашингтон планує провести консультації з цими країнами та обговорити необхідні кроки для зменшення залежності від російського газу.
- Радник президента України Дмитро Литвин у коментарі журналістам підтвердив проведення чергового раунду переговорів між Україною, РФ і США 17-18 лютого в Женеві.
- В Україну повернулися ще п'ятеро дітей віком від 4 до 15 років, яких Росія незаконно депортувала або примусово перемістила. Це діти віком від 4 до 15 років. Зазначається, що троє з них – діти 4, 6 та 7 років – були вихованцями Херсонського обласного будинку дитини.
- Швеція внесе 100 мільйонів доларів США в ініціативу PURL, в рамках якої здійснюється закупівля американської зброї для України. Разом з Нідерландами, Норвегією та Великою Британією країна профінансує спільний пакет підтримки України на загальну суму 500 мільйонів доларів США.
- Президент США Дональд Трамп хоче побудувати найвищу у світі арку. Проєкт викликає опір і, ймовірно, постане перед юридичними перешкодами. Трамп хоче створити американську версію паризької Триумфальної арки, але більшу – Арка Незалежності буде заввишки 250 футів, щоб відзначити 250-річчя країни. Це понад 76 метрів, або ж як 16-20-поверховий будинок.

Суспільно-політичний тижневик видає
Видавнича Спілка "Гомін України"
з обмінною порукою у Торонті Онтаріо Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських Державницьких
Організацій Канади

Редагує колегія.
Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL

Канада: \$90

Canada: \$90

STANDARD MAIL

Канада: \$125

Canada: \$125

США: \$150 USD

USA: \$150 USD

Міжнародні: \$275 USD

International: \$275 USD

Редакція: homin@on.aibn.com. Адміністрація: info@homin.ca
Редакція: Tel. 416-516-2443. • www.homin.ca
"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол.

За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англомовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada

@ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

Радіопрограма

«Пісня України»

Можна слухати з понеділка до п'ятниці в 9 год. ранку на

cjmrradio.com

CJMR APP

<https://www.facebook.com/SOFUradio>

Smart speakers (Hey Alexa, play CJMR on TuneIn/iHeart)

SOFU.RADIO@GMAIL.COM

ПЕРША ЛЕДІ США ПОВІДОМИЛА ПРО ВОЗЗ'ЄДНАННЯ ДІТЕЙ ІЗ УКРАЇНИ ТА РФ ЗІ СВОЇМИ РОДИНАМИ

Дружина президента США Меланія Трамп «успішно об'єднала російських та українських дітей з їхніми родинами», повідомив її офіс 12 лютого, не уточнивши, скільки дітей повернулося в Україну і скільки – в РФ.

«Перша леді США вже втретє сприяла поверненню дітей до їхніх родин після того, як вони були розлучені через регіональний конфлікт», – інформує пресслужба Меланії Трамп.

Також офіс цитує слова самої першої леді: «Я ціную те, що Росія та Україна віддані справі повернення дітей, які були переміщені через обставини, що супроводжують цей конфлікт. Хоча всі сторони співпрацюють, і наші комунікації залишаються міцними, я закликаю Росію та Україну активізувати свої зусилля для гарантування безпечного повернення кожної дитини до її сімей та опікунів».

У грудні 2025 року уповноважений Верховної Ради з прав людини Дмитро Лубінець уже дякував Меланії Трамп за її роль у поверненні українських дітей.

На початку грудня 2025 року Білий дім заявив про повернення ще сім дітей – шість хлопчиків і одна дівчинка – возз'єдналися зі своїми сім'ями в Україні. За заявою першої леді США Меланії Трамп, її «відданість забезпеченню безпечного повернення дітей до їхніх сімей у цьому регіоні є непохитною».

У заяві зазначається, що Трамп і її представник «надали гуманітарну допомогу від США для покращення результатів ініціативи з возз'єднання».

За офіційними даними України, за час повномасштабної війни в Росії та на окупованих територіях опинилися понад 20 тисяч українських дітей. Водночас уповноважений Верховної Ради з прав людини Дмитро Лубінець припускає, що Росія незаконно вивезла з України близько 150 тисяч дітей, а уповноважена ВР з прав дитини Дар'я Герасимчук називала цифру в «кілька сотень тисяч дітей, тобто десь 200-300 тисяч».

За даними Офісу генерального прокурора на 4 грудня 2025 року, 1 876 вивезених дітей вдалося повернути додому.

У березні 2023 року Міжнародний кримінальний суд у Гаазі видав ордери на арешт російського президента Володимира Путіна і дитячого омбудсмена РФ Марії Львової-Белової. Їх підозрюють у скоєнні воєнних злочинів – насильницьких депортацій і переміщення населення, зокрема дітей, із окупованих територій України.

Російська уповноважена з прав дитини Марія Львова-Белова в липні 2023 року заявила, що Росія з початку повномасштабного вторгнення «прийняла» близько 4,8 мільйона жителів України, з них понад 700 тисяч – діти. За її словами, більшість українських дітей нібито приїхали до Росії з батьками чи іншими родичами.

«Радіо Свобода»

Фото ілюстроване: Джерело: Національне інф. бюро

ІЄРЕЙСЬКЕ РУКОПОЛОЖЕННЯ ОТЦЯ ДАНИЛА ҐАЛАДЗИ

У неділю, 8 лютого, Блаженніший Святослав, Отець і Глава УГКЦ, очолив Божественну Літургію в патріаршому прокатедральному соборі Святої Софії в Римі. Під час Літургії Предстоятель уділив ієрейське рукоположення диякону Київської архієпархії Данилові Ґаладзі.

Ієрейське рукоположення диякону Данилові Ґаладзі.

Під час Літургії Блаженніший Святослав уділив ієрейське рукоположення диякону Київської архієпархії Данилові Ґаладзі. Диякон українського походження, народжений у Канаді, є професором Папського східного інституту в Римі та працює у Дикастерії для Східних Церков.

Звертаючись до присутніх, Предстоятель зазначив, що нині переживається особливий момент радості та святкування, адже Господь дарує Церкві нового священника.

«В особистій історії отця Данила розкривається справжнє обличчя нашої Церкви, — зауважив Глава УГКЦ. — Церкви, бідної в матеріальних ресурсах, але багатой своїми людьми. Вона була переслідувана, але воскресла. В Україні вона є меншістю, але важливою для більшості суспільства. Вона не локальна, а глобальна, помісна, зі своєю власною ідентичністю, історією та богословсько-літургійними традиціями».

Звертаючись безпосередньо до о. Данила, Блаженніший Святослав сказав: «Сьогодні я радий приїхати до Риму з твоєї матері-Церкви в Києві, щоби ввести тебе у вічне священство Христа. І сьогодні ми почули слово Господнє, яке нехай стане гаслом твого священничого служіння: „Усе, що ти зробив одному з моїх братів найменших, — ти мені зробив“ (Мт. 25, 40)».

Після Літургії із привітальним словом виступив кардинал Клаудіо Ґуджеротті, пре-

Новоієрей о. Данило Ґаладза.

фект Дикастерії для Східних Церков. Він подякував о. Данилові за його віддане служіння в дикастерії, яке спрямоване на підтримку Святого Престолу в розвитку культурного й літургійного обміну між Східними Церквами й Апостольським престолом. Він побажав новоієрею, щоб його служіння приносило духовну користь людям і завжди було джерелом радості та миру для всіх, кого він супроводжуватиме.

Відтак новоієрей Данило висловив подяку всім, хто супроводжував його на шляху до священства та підтримував у молитві, і вперше у своєму служінні уділив присутнім своє ієрейське благословення.

Секретаріат Глави УГКЦ у Римі
Фото — Юрій Ганчук, Товариство «Свята Софія» в Римі

Зліва в першому ряді: о. Данило Ґаладза, о. Петро Ґаладза, вкінці о. Тома Гривна.

ЄДИНОЗБІР — СПІЛЬНО ДО ПЕРЕМОГИ І ДО МАЙБУТНЬОГО

Один із восьми заходів під назвою One United Fundraiser (Єдинозбір) – 2026 North American Tour, відбувся в Едмонтоні, Альберті 28 Січня, 2026 р. в приміщенні Дому Української Молоді. Модератором вечора була Ліда Мігус, голова Провінційної Ради КУК Альберти.

Єдинозбір – найбільша в Україні кампанія на збір коштів на підтримку захисників на передовій, цивільного населення та критичну інфраструктуру від масових нападів безпілотників “шахед.” Цю подію організували Благодійний Фонд Сергія Притули, Світовий Конгрес Українців (СКУ) та 412 бригада “Немесіс” Сил Безпілотних систем Збройних Сил України (ЗСУ).

Метою цієї кампанії є зібрати 1 мільярд гривень (UAH), чи приблизно \$23-\$24 мільйонів США (залежно від курсу обміну) для фінансування систем розумних дронів-перехоплювачів та іншого критичного обладнання, яке рятує життя, захищає міста та підтримує роботу української енергетичної та цивільної інфраструктури. До цих пір, в Україні вже зібрано майже 198 мільйонів грн. (приблизно \$4.5 до \$4.7 мільйона США). Організатори кампанії закликали громади північної Америки допомогти досягнути цієї надзвичайно важливої мети.

Програму вечора відкрила Олеся Луців-Андриєвич, Голова Крайової Управи Ліги Українок Канади. Вона попросила хвилину мовчання в шану полеглих захисників України.

Вона зазначила, що підтримка і спонсорство громадських організацій та підприємців є необхідними. Кампанія Єдинозбір, отримала широку підтримку. Презентуючий спонсор є МІСТ. Золоті спонсори: Ukrainian Credit Union, Ltd., ICS Facility Services, Heritage Foundation of First Security Federal Savings Bank. Срібні спонсори: Rodan Energy Solutions, Blue Tactical, LLC, BCU Financial Group. Ще інші які підтримали цю кампанію були СКУ, Провінційна Рада Альберти-КУК, Едмонтонський відділ КУК, Едмонтонський осередок Спільки Української Молоді, Едмонтонські відділи Ліги Українок Канади і Ліги Українців Канади та Дім Української Молоді.

Олеся Луців-Андриєвич підкреслила виняткову підтримку Фонду родини Ми-

Ліда Мігус, модератор, Сергій Притула, Лейтенант Ярмек.

галі з Торонта. Вони докла- датимуть стільки саме фондів як будуть зібрані під час цієї кампанії по Канаді та США, т.зв. “matching donation” до \$500,000.

Основними моментами вечора були виступи двох особливих гостей, які розповіли про дану кампанію. Це Сергій Притула та старший лейтенант ЗСУ Олександр Ярмек.

Сергій Притула – український громадський діяч і засновник Благодійного Фонду Сергія Притули, одна з найвпливовіших добровольчих ініціатив в Україні. З перших днів війни, Притула очолює масштабні збори коштів та координацію допомоги для ЗСУ, забезпечуючи військових дронами, транспортом, засобами зв’язку та іншим критично важливим обладнанням.

Старший лейтенант Олександр Ярмек – відомий український поп і реп виконавець. Олександр пройшов довгий шлях від територі-

альної оборони ЗСУ у 2022 році, до командування передовим підрозділом дронів. Тепер він служить командиром батальйону Darknode у складі 412-ої бригади “Немесіс.”

На питання, що змусило музиканта покинути музику і взяти зброю в руки, Ярмек сказав: “Змусило знання української історії. Коли я вивчив всі періоди боротьби Української нації за свою незалежність я побачив, що в кожному етапі боротьби, російська імперія, московія, постійно в нас все крапа, постійно принижувала, знищувала і ніколи не сприймала за суб’єкта і тому мені було очевидно, що буде повномасштабне вторгнення. Я до того готувався, я розумів що до цього все іде і відповідно, як я про те співав, той хто знає мої пісні розуміє що мої пісні якраз базувались і виховували не тільки патріотизм але і націоналізм і сотні тисяч на сьогоднішній день молодих козаків захищають

Притула розповідає про працю Фонду.

нашу країну.”

“На сьогоднішній день в Україні неможливо бути просто музикантом або просто успішним телеведучим. На сьогоднішній день ти маєш мати, і розуміти де твоє місце в системі оборони України...”

“Тоді коли був виклик втрати Української незалежності і державності то для мене був абсолютно логічний крок, щоб ставати до війська і особистим прикладом показати іншим своїм слухачам і робити все можливе щоб захистити свою країну. Тому в якійсь момент, військо вже мене на стільки затягнуло, що довелось зростати і ставати командиром... і зараз знов нас просять зростати... але то така наша доля. В якомусь сенсі ми не обирали [долі], це вона нас обрала... і працюємо далі.”

Притула представив кілька причин чому варта підтримувати Єдинозбір. Він сказав: “...перше, збивати шахед ракетою що коштує пів-мільйона доларів ми не можемо собі дозволити. Це є можливість забезпечити тисячі, тисячі дешевих анти-шахедних дронів [різного] типу... це ефективне, це дешеве вирішення цієї проблематики. Фонд розвиває зв’язки з малими виробниками і тим способом підтримують українську продукцію.”

По друге, Притула сказав, “Фонд розуміє що тут є свої волонтерські ініціативи але заохочував, що коли обираємо цілі, щоб перше розглянути куди і на що даємо. Він просив, щоб працювати з тими хто в Україні працює на землі бо це підтримує українських виробників та підприємців.

На запитання, що канадська діаспора може зробити для батьківщини, Притула і Ярмек підкреслили що особливо важливо, щоб війна в Україні не була забутою і за-

лишилася в новинах. Вони також наголошували як важливо буде, щоб українці поверталися в Україну після війни, щоб допомогти у відбудові держави, економіки та суспільства.

Інше питання стосувалося зв’язків, координацією та співпрацею між Фондом та урядом в Україні а зокрема ЗСУ; Притула сказав, що як неурядова організація, вони любіють на всіх рівнях уряду та постійно розвивають зв’язки з різними міністерствами для забезпечення співпраці та ефективного використання ресурсів Фонду. Він детально розповів, що Фонд намагається працювати з податковою системою на користь Фонду, оскільки як благодійна неурядова організація вони можуть робити певні кроки, які не витворюють податкових та митних видатків, як це відбувається з підприємствами або приватними особами. Праця Фонду збігається з потребами ЗСУ. Сам Притула зустрічається з різними міністрами та урядовцями і недавно зустрівся з президентом Зеленським, щоб забезпечити співпрацю з усіх сторін на користь України. Притула зазначив, що на щастя, співпраця з урядом є здоровою!

Було декілька питань про виробництво дронів перехоплювачів, про кошт продукції та ефективність Фонду у придбанні необхідних матеріалів та обладнання та інші. Оба гості дали детальні відповіді.

Одна з головних точок у виступах Притули та Ярмека це потреба українській молоді повертатися в Україну і привести зі собою нове знання, нові навички і досвід. Ярмек особливо підкреслював важливість молодим людям зберігати зв’язок з Україною, її народом і потребами своєї батьківщини.

Як приватна особа, Притула пояснив, він може дуже відверто говорити і тому закликав усіх присутніх підтримати Фонд своїми пожертвами, по свої спроможності.

Заключне слово мала Ліда Мігус і тоді разом усі відспівали Український Національний гімн. Після цього була нагода ще поспілкуватися з гостями і зробити фотографії.

**Слава Україні!
Героям Слава!**

**Ліда М. Василенко
ЛЮК-К Відділ Едмонтон**

Шахед який вбиває українців.

РЕВОЛЮЦІЯ ГІДНОСТІ

З 2015 року в Україні 20 лютого щорічно відзначають День Героїв Небесної Сотні згідно з указом Президента від 11 лютого 2015 «Про вшанування подвигу учасників Революції гідності та увічнення пам'яті Героїв Небесної Сотні». Саме 18–20 лютого 2014-го відбулися наймасовіші розстріли учасників протестів листопада 2013 – лютого 2014 років. У День Героїв Небесної Сотні вшануємо пам'ять загиблих громадян під час подій Революції гідності, а також на початках російської агресії проти України у березні-квітні 2014 року, які захищали ідеали демократії, обстоювали права та свободи людини, європейське майбутнє України.

Сергій Михальчук – знаний у світі оператор-постановник та фотохудожник. У його доробку близько 40 кінокартин ("Мамай", "Довбуш", "В. Сильвестров", "Поводир", "Дике поле"), чотири з яких були номіновані на премію "Оскар". Після початку повномасштабного вторгнення Росії в Україну у лютому 2022 року добровільно вступив до лав Збройних сил.

З люб'язного дозволу Сергія Михальчука публікуємо фотографії, які він зробив під час Революції Гідності у Києві взимку 2013- 2014 рр.

ФУНДАЦІЯ БУДУЧНІСТЬ ПРОДОВЖУЄ ГУМАНІТАРНУ ІНІЦІАТИВУ З ПЛЕТІННЯ МАСКУВАЛЬНИХ СІТОК

7 лютого Фондація Будучність (BCU Foundation) продовжила свою важливу гуманітарну ініціативу з плетіння маскувальних сіток у двох українських освітніх осередках громади — у Свято-Миколаївській Рідній Школі та в Новій Школі. Захід об'єднав учнів, вчителів, батьків і членів громади навколо спільної мети — підтримки України та її захисників.

Молодь активно долучилася до процесу, не лише опановуючи практичні навички створення маскувальних сіток, а й глибше усвідомлюючи сенс цієї справи. Через живу участь вони пізнавали цінності взаємопідтримки, командної роботи, грома-

дянської відповідальності та солідарності. Цей проєкт став справжнім уроком, де кожен вузлик зав'язаний на сітці символізував турботу, надію та віру в перемогу добра.

Директор Свято-Миколаївської школи, диякон Володимир-Богдан Лехман, наголосив на важливості служити громаді та усвідомленні спільної відповідальності за внесок, який кожен із нас робить у підтримку інших. Тільки спільними зусиллями кожен із нас формує позитивні зміни. Директорка Нової Школи Наталія Галич акцентувала, що учні школи системно залучені до численних громадських та благодійних ініціатив, зокрема до проєктів підтримки ук-

раїнських захисників. Одним із яких стала допомога у зборі коштів на закупівлю життєво необхідного обладнання для бригади Андрія Грималюка.

Особливо зворушливою подією стала зустріч учнів Нової Школи з Андрієм Грималюком — військовослужбовцем 42-ї механізованої бригади імені Героя України Валерія Гудзя. Поділившись власним досвідом служби, він відкрив дітям живу правду про силу духу, жертвність і справжнє значення служіння Україні. Його слова створили глибокий місток між навчанням і реальністю, між дитячими серцями та тими, хто щодня боронить свободу. Військовос-

лужбовець Грималюк, підкреслив, що поряд із плетінням сіток, благодійністю та навчанням надзвичайно важливою є молитва, адже саме духовна сила молитви об'єднує людей і зміцнює їх у часи випробувань.

Поєднуючи освіту, громадську активність і гуманітарну місію, Фондація Будучність формує покоління свідомої молоді, здатної діяти з любов'ю, відповідальністю та гідністю. Такі ініціативи не лише допомагають тим, хто сьогодні потребує підтримки, а й виховують майбутніх лідерів, для яких солідарність, милосердя та єдність є не просто словами, а життєвими цінностями.

Надя Герелюк

НОВА ШКОЛА

Андрій Грималюк ділиться своїм власним військовим досвідом.

НОВА ШКОЛА

Учні плетуть сітки.

НОВА ШКОЛА

Андрій Грималюк разом з учнями формують маскувальні сітки.

НОВА ШКОЛА

Вир праці учнів Нової Школи.

СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКА ШКОЛА

Надя Герелюк пояснює спосіб плетіння маскувальних сіток.

СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКА ШКОЛА

Захоплені проєктом учні Миколаївської школи беруться до праці.

СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКА ШКОЛА

СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКА ШКОЛА

Учні Свято-Миколаївської школи працюють над маскувальними сітками. *Всі фотографії: Аня Яциняк*

ШОЛОМ ПАМ'ЯТІ ЯК АКТ ГІДНОСТІ:

ІСТОРІЯ ВЛАДИСЛАВА ГЕРАСКЕВИЧА ТА РЕАКЦІЯ СВІТОВОЇ СПОРТИВНОЇ СПІЛЬНОТИ

Скелетоніста усунули від змагань через недотримання заборони МОК на використання "шолому пам'яті".

Ситуація навколо українського скелетоніста Владислава Гераскевича на Зимових Олімпійських іграх 2026 року набула міжнародного резонансу та перетворилася з суто спортивного інциденту на потужний моральний і символічний жест, що вийшов далеко за межі олімпійської арени.

Перед першим змагальним заїздом українського спортсмена було дискваліфіковано, а Міжнародний олімпійський комітет (МОК) ухвалив рішення про позбавлення його акредитації. Згодом це рішення було відкликано, однак заборона на використання так званого «шолома пам'яті» залишилася чинною.

Для Владислава Гераскевича це вже третя Олімпіада у кар'єрі — він представляв Україну на Іграх 2018 та 2022 років, а його найкращим результатом залишається 12-те місце на Олімпіаді-2018. Проте цього разу його участь в Іграх набула особливого символічного змісту.

Під час усіх тренувальних заїздів на олімпійській трасі спортсмен виступав у спеціальному «шоломі пам'яті», на якому зображено портрети понад 20 українських спортсменів, убитих російськими окупантами. Серед них — фігурист Дмитро Шарпар, який загинув у боях під Бахмутом, та 19-річний біатлоніст Євген Малишев, убитий поблизу Харкова.

Укрпошта випускає марку з Владиславом Гераскевичем

Незважаючи на заборону МОК і загрозу дискваліфікації, Гераскевич публічно заявив, що продовжить виходити на трасу саме в цьому шоломі, вважаючи його не політичним символом, а актом пам'яті та людської гідності.

Національний олімпійський комітет України офіційно звернувся до МОК із проханням дозволити спортсмену виступати в «шоломі пам'яті», однак отримав відмову. Комітет запропонував альтернативу — чорну пов'язку або стрічку як символ жалоби, однак українського спортсмена та його команду такий компроміс не задовольнив.

На ситуацію відреагував Президент України Володимир Зеленський, наголосивши на глибокому моральному сенсі цього жесту:

«На його шоломі — портрети наших атлетів, яких убила Росія. Дякую прапроноскою нашої збірної Владиславу Гераскевичу за те, що нагадує світові ціну нашої боротьби».

Потужну підтримку українському спортсмену висловила й міжнародна спортивна спільнота. Легендарний воротар НХЛ Домінік Гашек публічно заявив про солідарність із Владиславом Гераскевичем.

Дворазова олімпійська чемпіонка з Великої Британії Ліззі Ярнолд назвала рішення МОК «шокуючим», підкрес-

ливши, що реакція спортивної спільноти — це розгубленість і нерозуміння:

«Це був акт пам'яті, емоційно надзвичайно важливий для нього. МОК має вибачитися. Це було неправильне рішення. Він — феноменальний атлет і претендент на медаль».

Особистою трагедією це рішення стало і для батька спортсмена — Михайло Гераскевич, який є також його тренером.

Символічну підтримку Владиславу Гераскевичу висловила й Укрпошта, випустивши спеціальну марку з його зображенням. У заяві зазначено:

«Сильні вчинки не завжди приносять медалі. А спорт іноді стає більшим за просто спорт. Є речі, які неможливо дискваліфікувати: гідність, пам'ять, вірність Батьківщині».

Було виготовлено 50 унікальних номерних марок, які Владислав зможе підписати та передати на благодійні аукціони для збору коштів на добрі справи.

Історія «шолома пам'яті» перетворилася на моральний прецедент сучасного спорту — приклад того, як особистий вибір спортсмена може стати голосом нації. У цьому випадку спорт вийшов за межі медалей і результатів, ставши простором пам'яті, гідності та національної відповідальності.

Надя Герелюк

Ucrainica Research Institute

Invites you to attend a lecture

We've Lost the Fight Against Disinformation.

What Do We Do Now?

Thursday, February 19, 2026 7:00 pm
Westminster room – Old Mill Toronto, 21 Old Mill Road

Justin Ling is an award-winning investigative journalist who covers national security, politics, and plenty of other things. He is a staff columnist at the Toronto Star and a contributor to Foreign Policy and WIRED. He has covered the war against Ukraine and the threat of Russian disinformation for the past decade. His newsletter, *Bug-eyed and Shameless*, focuses on information warfare.

Justin Ling

КАНАДА ЗДОБУЛА СРІБЛО В ЗМІШАНІЙ ЕСТАФЕТІ З ШОРТ-ТРЕКУ

Срібло для Канади в змішаній естафеті

Збірна Канади виборола свою першу медаль у шорт-треку на Олімпійських іграх 2026, здобувши срібло в змішаній естафеті.

У фінальному заїзді Канаду представляли Кім Бутен, Кортні Саралт, Вільям Данджену та Фелікс Руссель. Після стартових кіл 18-колового забігу канадці трималися на третій позиції, поступаючись командам Італії та Китаю. Близьче до середини дистанції бельгійці змогли випередити Канаду, однак уже за три кола вдала передача естафети дозволила канадській четвірці повернутися в боротьбу за медаль.

За три кола до фінішу Фелікс Руссель здійснив ключовий обгін, який вивів Канаду на друге місце. Цю позицію команда втримала до фінішу, випередивши Бельгію, яка зрештою здобула бронзу. Золото на радість домашнім уболівальникам виборола збірна Італії.

До срібної нагороди також доклалися Флоренс Брюнель та Стівен Дюбуа. Брюнель виступала у чвертьфіналі разом із Саралт, Данджену та Русселем, тоді як Дюбуа брав участь у півфінальному забігу разом із Бутен, Саралт і Данджену.

Це перша в історії олімпійська медаль Канади у змішаній естафеті з шорт-треку – дисципліні, яка з'явилася в програмі Ігор лише чотири роки тому в Пекіні-2022.

Для Кім Бутен ця нагорода стала вже п'ятою олімпійською медаллю в кар'єрі, що робить її найтитулованішою канадською спортсменкою в жіночому шорт-треку. Вона тричі піднімалася на подіум у Пхьончхані-2018 та здобула ще одну медаль у Пекіні-2022. Стівен Дюбуа тепер має чотири олімпійські нагороди — три з них він виборов чотири роки тому. Для решти членів команди це перша олімпійська медаль.

КАРНІ ПОГОВОРИВ ІЗ ТРАМПОМ ПРО МІСТ ГОРДІ ХОУ

Міст Горді Хоу (Gordie Howe)

Прем'єр-міністр Канади Марк Карні у вівторок вранці поспілкувався зі своїм американським колегою Дональдом Трампом щодо міжнародного мосту Горді Хоу (Gordie Howe), який Трамп погрожує заблокувати.

Карні пояснив президенту США, що будівництво моста відбулося повністю за рахунок Канади, а американська сторона вже має свою частку власності.

За словами Карні, уряд Канади витратив близько 4 млрд доларів на будівництво цього мосту і насправді він є спільною

власністю Канади та штату Мічиган. Угода Canada-Michigan Crossing Agreement 2012 року гарантує двосторонню власність, хоча всі початкові витрати на будівництво покрила Канада.

Відповідальність за експлуатацію мосту лягає на Windsor-Detroit Bridge Authority – канадську державну корпорацію. Міжнародний орган, до складу якого входить рівна кількість представників Канади та Мічигану, здійснює нагляд за мостом.

«Це чудовий приклад співпраці наших країн. Я з нетерпінням чекаю на відкриття мосту», – заявив Карні журналістам на Парламентському пагорбі.

Він додав, що посол США в Канаді Піт Хоукстра «допоможе згладити дискусії навколо мосту».

Нагадаємо, що у понеділок президент США Дональд Трамп заявив, що Канада та Сполучені Штати негайно розпочнуть переговори щодо міжнародного мосту Горді Гоу, який з'єднує Вінзор в Онтаріо з Детройтом у штаті Мічиган. За його словами, він «не дозволить відкрити міст, доки Сполучені Штати не отримають повну компенсацію за все, що надали Канаді».

КОНСЕРВАТОРИ ПРОПОНУЮТЬ ЗАБОРОНИТИ ПРИТУЛОК НЕГРОМАДЯНАМ, ЗАСУДЖЕНИМ ЗА ТЯЖКІ ЗЛОЧИНИ

Консервативна партія Канади планує вже сьогодні внести до парламенту пропозицію, яка передбачає заборону на подання заяв про надання статусу біженця для негромадян, засуджених за тяжкі злочини.

Окрім цього, у документі йдеться про необхідність заблокувати можливість звернення по притулок для осіб, чий кримінальний справу ще перебувають на розгляді в судах.

Лідер консерваторів П'єр Пуальєвр у понеділок заявив у соцмережах, що негромадяни, які вчиняють серйозні злочини, «мають бути примусово видворені з країни».

У своїй ініціативі консерватори посилаються на зростання кількості випадків вимагання, а також на, за їхніми словами, надто м'які правила звільнення

під заставу.

До посилення вимог щодо надання притулку раніше закликали і в провінціях. Зокрема, прем'єр Британської Колумбії Девід Ебі разом із мерами кількох великих міст звертався до федерального уряду з вимогою закрити «лазівки» в системі надання притулку на тлі різкого зростання насильства, пов'язаного з вимаганням, у його провінції та в інших регіонах країни.

Схожі ідеї лунали й на нещодавньому з'їзді Консервативної партії в Калгарі. Делегати підтримали політичну пропозицію, згідно з якою канадські платники податків не повинні фінансувати «реабілітацію іноземних громадян», та закликали до змін в імміграційній і судовій системах.

СТРІЛЯНИНА У ШКОЛІ В БРИТАНСЬКІЙ КОЛУМБІЇ: 10 ЗАГИБЛИХ, ПОНАД 25 ПОРАНЕНИХ

У невеликій громаді Тамблер-Рідж на півночі Британської Колумбії сталася одна з наймасштабніших стрілянин в історії Канади.

Внаслідок трагедії загинули 10 людей, серед них – ймовірна нападниця. Щонайменше 25 осіб отримали поранення.

За даними Королівської канадської кінної поліції (RCMP), повідомлення про стрільця в Tumbler Ridge Secondary School надійшло близько 13:20 у вівторок. Правоохоронці зайшли до приміщення школи, щоб нейтралізувати загрозу.

Під час обшуку поліцейські виявили кількох загиблих. У будівлі школи знайшли тіло особи, яку вважають стрільцем. За попередньою інформацією, вона померла від поранення, ймовірно, завданого собі.

В екстреному сповіщенні про стрілянину, розісланому жителям, поліція описала підозрювану як «жінку з каштановим волоссям, одягнену в сукню».

Усередині школи загинули ще шестеро людей, ще один потерпілий помер дорогою до лікарні.

Двох постраждалих у тяжкому стані евакуювали повітряним транспортом.

Близько 25 осіб звернулися до медичної допомоги до місцевої клініки з травмами, які не становлять загрози життю.

Окрім цього, правоохоронці виявили ще двох загиблих у приватному будинку, який, за

їхніми даними, може бути пов'язаний із нападом. Тривають перевірки інших помешкань, щоб з'ясувати, чи є ще постраждалі.

Тамблер-Рідж – невелике містечко в регіоні Піс-Рівер із населенням близько 2 400 осіб. У місцевій середній школі навчається приблизно 160 учнів. Через трагедію як середня, так і початкова школи громади будуть зачинені до кінця тижня.

Командувач Північного округу RCMP у Британській Колумбії суперінтендант Кен Флойд заявив, що наразі слідство ще не встановило мотивів злочину. Він також відмовився уточнювати, скільки серед загиблих дітей чи дорослих, а також не розкрив деталей щодо характеру поранень.

Поліція не називає ім'я ймовірної нападниці та не підтверджує, чи була вона ученицею школи, а також яку саме зброю було використано.

Прем'єр-міністр Канади Марк Карні заявив, що він «спустошений» новиною про вбивства, та висловив глибокі співчуття родинам загиблих. Він також повідомив про перенесення запланованих заходів в Галіфаксі і міжнародну поїздку до Мюнхена (Німеччина) у зв'язку з трагедією.

Прем'єр Британської Колумбії Девід Ебі закликав канадців підтримати громаду Тамблер-Рідж у цей надзвичайно складний час.

BCU **Financial Group**

BCU Financial BCU Wealth Management BCU Insurance BCU Foundation

Сторінка спонсорована Кредитовою Спілкою Будучність BCU Financial. Лютий 2026.

1 (416) 763-8914 | bcufinancial.com

ГОСПОДАРСЬКІ ВІСТІ

Зберігати спокій під час коливань ринку—Поради від BCU Wealth Management

Початок 2026 року нагадав інвесторам просту істину: фінансові ринки ніколи не рухаються рівною лінією. Геополітичні новини, торговельні суперечки, коливання цін на сировину та стрімкий розвиток штучного інтелекту створили середовище підвищеної волатильності. Для багатьох сімей у нашій громаді це може виглядати тривожно, особливо коли мова йде про заощадження, пенсійні плани та фінансову безпеку майбутніх поколінь.

Водночас важливо відокремлювати щоденні заголовки від довгострокових економічних тенденцій. Економіка Канади залишається стабільною. Інфляція перебуває близько до цільового рівня Банку Канади, що дозволило утримувати процентні ставки без різких змін. Це означає більш передбачуване середовище для сімейних бюджетів, іпотек та кредитів. Хоч економічне зростання помірне, споживчі витрати залишаються стійкими, а державні інвестиції в інфраструктуру мають підтримати економіку впродовж року.

Економіка США, яка тісно пов'язана з канадською, також демонструє витривалість. Стабільний попит з боку американських споживачів підтримує північноамериканські ринки та допомагає зберігати позитивні очікування щодо прибутків компаній. Саме корпоративні прибутки часто є ключовим фактором довгострокового зростання фондових ринків.

На канадському ринку в січні спостерігалися значні коливання, особливо в секторах, пов'язаних із золотом та енергетикою. Різкі рухи цін на золото мали непропорційний вплив на індекси, що привернуло увагу інвесторів. Однак такі коливання — природна частина ринкових циклів. Історично ринки проходили через періоди нестабільності багато разів, і кожен з них супроводжувався подальшим відновленням.

Однією з найважливіших тем сучасної економіки залишається штучний інтелект. Інвестиції в нові технології змінюють цілі галузі, підвищують продуктивність і створюють нові можливості для бізнесу. Проте цей процес не є рівномірним: деякі компанії виграють швидше, інші стикаються з викликами. Саме тому диверсифікація залишається фундаментальним принципом інвестування. Розподіл активів між різними галузями, регіонами та типами інвестицій допомагає зменшити ризик і забезпечити стабільність портфеля.

Для родин у нашій громаді головне повідомлення залишається простим: інвестування — це марафон, а не спринт. Спроби реагувати на кожен короткостроковий рух ринку часто призводять до емоційних рішень, які можуть зашкодити довгостроковим результатам. Терпіння, дисципліна та чіткий фінансовий план мають набагато більше значення, ніж спроби вгадати наступний ринковий поворот.

Регулярний перегляд фінансових цілей — важлива частина цього процесу. Сімейні обставини змінюються: народжуються діти, планується освіта, купівля житла чи підготовка до пенсії. Добре структурований план дозволяє адаптувати інвестиційну стратегію до життєвих етапів без зайвого стресу.

У BCU Wealth Management ми наголошуємо на важливості довгострокового підходу, диверсифікації та регулярних консультацій. Ринкова нестабільність ніколи не зникає повністю — вона є невід'ємною частиною економічного циклу. Але правильно побудований фінансовий план допомагає перетворити невизначеність на можливість і впевнено рухатися до фінансової стабільності.

Історія показує: найбільшу винагороду отримують не ті, хто намагається передбачити кожен рух ринку, а ті, хто послідовно залишається інвестованим і вірним своєму плану. Саме така стратегія допомагає будувати фінансову безпеку для себе та майбутніх поколінь.

Щоб отримати додаткову інформацію або домовитися про консультацію з фінансовим радником BCU Wealth Management, відвідайте bcuwm.com
416-763-8900 | info@bcuwm.com

ВІЙСЬКОВІ БЕЗПРИТУЛЬНІ.

ІСТОРІЯ АРМІЇ ВЕТЕРАНІВ, ЯКИМ НІКУДИ ЙТИ

Всі ми плачемо. Частіше – так, аби ніхто не бачив. Але ті, хто навчився плакати на людях, перебувають у якомусь іншому, зрозумілому, мабуть, тільки їм, світі. Це сльози наступного після відчаю рівня. Напевне, єдиний їхній мінус – ця специфічна вода склить погляд, навіть коли очі сухі. Та переваг значно більше: це сльози дії.

Саме такий погляд у героя цього матеріалу. Героїні. В усіх сенсах цього слова. Вона працює в одному з державних медичних закладів, задача якого – стабілізація та адаптація військових після найважчих поранень.

Під час розмови неодноразово складається враження, що свою роботу люди тут виконують за формулою "сполучених судин". В тому сенсі, що "підіймають" пацієнтів за рахунок втрати власного, щонайменше ментального, здоров'я.

Логічне, очікуване питання читача: навіщо цей негатив? Але спробуйте прочитати матеріал під іншим кутом. По-перше, для важких тем ніколи не буде якогось кращого часу пізніше. Він, цей час, завжди тут і зараз.

По-друге, а насправді по-перше, це матеріал про спонукання до дії.

Наразі одна з найбільших проблем роботи з ветеранами з інвалідністю в тому, що наша медична система поки що не має жодного спеціалізованого закладу, який би адресно пожиттєво опікувався найскладнішими випадками. Тими, хто віддав своє здоров'я за нас із вами, але кому немає куди йти.

Єдиний спосіб зробити це інтерв'ю максимально відвертим – не розголошувати ім'я його героя. Та це, мабуть, тільки на краще. Бо в цьому матеріалі головне не конкретна лікарня, а конкретна системна проблема в медичній сфері, яка стикнулася з наслідками травм на війні.

Знайдіть кілька хвилин і прочитайте до кінця. А якщо маєте можливість – доєднайтеся до створення першого в Україні закладу, який би став прикладом цивілізованого зворотного зв'язку від суспільства до тих, завдяки кому це саме суспільство досі існує.

Розмова з героїнею інтерв'ю подається прямою мовою.

Ми дуже часто чуємо: "Ви поставите нас на ноги?"

Госпіталь, в якому я працюю, раніше обслуговував ветеранів Другої світової, війни в Афганістані й учасників Антитерористичної операції. І завжди був заповнений.

Основними нашими пацієнтами завжди були діючі військові або ветерани, але наразі ми займаємося і цивільними. Надаємо хірургічну, травматологічну, ортопедичну допомогу. В нас є неврологічний і терапевтичний стаціонари, приймально-діагностичне відділення. Маємо комп'ютерний томограф. Заклад може вмістити до 300 пацієнтів. Працює

приблизно стільки ж людей.

Реабілітація – це не лікування як таке. Це процес інтеграції пацієнта в повернення до життя. Ми маємо навчити людину з травмою чи захворюванням стати самостійною і незалежною від інших у житті. Обійти себе, одягнутися, приготувати їжу, освоїти нову професію, коли стара недоступна в силу захворювання чи травми. Вийти на вулицю, піти до магазину, бути соціально активним. Тобто жити життя з тими травмами, які вже маєш.

Ми спеціалізуємося на травмі спинного мозку. В моєму відділенні сто ліжок. Десь 98% з них займають військові. Вони потрапляють до нас або безпосередньо з військових шпиталів, або з нейрохірургічних відділень, або з відділень інших реабілітаційних закладів. Проте це можуть бути й уже звільнені військові.

Не можу сказати, що більшість наших пацієнтів – молоді. Є різні: від 25 до 60. І травми в них різні. Це може бути комбінація: черепно-мозкова і спінальна. Це можуть бути ампутації. Це обов'язково психологічні потреби в допомозі. В основному наші пацієнти – чоловіки.

Вчора до мене зайшов пацієнт, який має тяжкий характер. Я довго думала, як до нього підійти, бо йому потрібна психологічна допомога. А вчора він прийшов із шоколадкою та посмішкою. Каже: "Я хотів би подякувати вам за вашу доброту". Я не очікувала саме від нього. І він так розплився в посмішці, що я побачила зовсім іншу людину.

Є моменти, коли пацієнти кажуть: "Ми більше ніколи до вас не приїдемо, бо ви найгірший заклад у світі". І через три місяці дзвінок: "Візьміть назад, будь ласка".

Ми бачимо багато емоційних рішень. Розуміємо, що вони пережили складні фізичні та психологічні травми. Багато з них втратили друзів на війні. І ти розумієш, що маєш достукатися до пацієнта і розказати, що оце отак і оце отак.

Ми дуже часто чуємо: "Ви поставите нас на ноги?". Оця фраза... Інші лікарі їм кажуть: "Ми все зробили, що могли. Тепер ви йдете в реабілітацію, і там вас поставлять на ноги". І ти розумієш, що поставити при такій травмі неможливо... Тому іноді пацієнт розчарується, і тоді дуже важко знайти контакт.

Коли говоримо з пацієнтом про прогнози, це не рішення однієї людини, а командний підхід. Коли поступає пацієнт, ми робимо обстеження і обговорюємо перспективи. Разом із психологом намагаємося зрозуміти, чи готовий він почути те, що ми маємо йому сказати.

Якщо пацієнт не готовий почути категоричні перспективи, ми стараємося його підводити до цього і ставити мікроцілі. Не одразу – "я хочу встати на ноги". А давайте почнемо з маленького – як почистити зуби, встати з ліжка, пересісти на крісло колісне. Стараємося не акцентуватися на перспективі встати на ноги, а на руху до відновлення.

Зазвичай, коли пацієнти знаходяться тут серед більшості таких же людей, як і вони, вони починають розуміти, самі приходять до цього. Звісно, лишається невеликий відсоток тих, хто після виписки звідси збирає гроші і їде у приватні центри. Там лишають всі гроші, бо їм кажуть: "Ще трошки – і ви будете ходити". В результаті повертаються сюди або в інші реабілітаційні центри.

Ніхто ніколи не залишить надію повернутися до свого попереднього життя. Навіть ті, хто має травму з 2014 року. Знаю таку людину, і коли в нас відбуваються розмови, вона не полишає надію, що рано чи пізно це станеться.

Але і наука не стоїть на місці. Міняється все. Зараз проходить міжнародне дослідження по неінвазивній стимуляції спинного мозку для відновлення функції сечового міхура, кишківника і статевої функції. Маємо надію, що воно дасть позитивні результати для таких людей.

Ми зіграли три весілля наших пацієнтів, які в госпіталі одружилися. Один із них одружився з нашою працівницею і живе в населеному пункті, що поряд із закладом. Попри всі негаразди, які стаються з людьми, вони знаходять любов і створюють сім'ю.

У нас є можливість із стаціонарної палати перейти в модульний будиночок, де максимально адаптовані до проживання вдома умови. Показуємо, яким має бути вдома житло для того, щоб він чи вона почувалися максимально комфортно.

Іноді повертаються сюди для того, щоб допрацювати якісь моменти з пересіданням чи з доданням перешкод. Це стається, коли вони, побу-

вавши вдома, кажуть: "Знаєте, у мене не виходить оце і оце, чи можна я до вас повернуся допрацювати з фізичним терапевтом ці моменти?". Ок, ми допрацюємо.

Пацієнтів, які не можуть себе обслуговувати – десятки. Вони утримуються за рахунок доброти душевної

Паліативний пацієнт – це абсолютно залежна людина: іноді від штучної вентиляції, від ліків. Зазвичай це пацієнти, які доживають своє життя. Часто з онкологією. Але це люди, які мають достойно дожити без болю, без страху, з максимальним доглядом, щоб це нікому не створювало незручностей в сім'ї. Які мають достойно завершити свій шлях.

Є одиниці пацієнтів, які або взагалі не мають родини, або є одна старенька мама, яка не буде доглядати за ним. Яка точно не зможе забрати його додому і надавати догляд такий, якого він потребує.

Ці пацієнти є дуже соціально незахищеною ланкою. І це найбільша наша біда, тому що їх просто немає куди передати. Бо якщо він не є паліативним, то і реабілітаційні цикли обмежені, і ця людина десь має далі їхати. Але вона не має куди.

Було б дуже непогано, аби був заклад чи, може, відділення при медичному закладі, де такі люди могли б жити ту частину життя, яка їм відведена. Жити, мати необхідний медичний догляд і необхідний нагляд. І, звісно, заняттєву активність, якісь заняття з фізичним терапевтом чи з ерго. Не просто лежати.

Наскільки мені відомо, таких закладів зараз немає. Якісь кроки в цьому напрямку робилися, але чим вони закінчилися, я не знаю.

Важливо – якщо пацієнт не може себе обслуговувати, то йому треба і медична допомога. Бо рано чи пізно починають виникати інфекційні ускладнення. Не кажу, що він має перебувати під наглядом медиків 24/7, але контроль і нагляд має бути – щоб вчасно надати допомогу або звернути увагу, коли буде необхідність медичного втручання.

За моїми підрахунками, зараз таких пацієнтів десятки.

За рахунок чого вони утримуються? Доброти душевної. Насправді ти завжди ризикуєш тим, що тебе не поглядять по голові. Бо це харчування, це медикаменти, які тобі держава не поверне. Ти все одно їх береш із загального ящика. І розумієш, що це просто в нікуди.

Є ще пацієнти, в основному це колумбійці, які поза межами системи – вони не мають сімейного лікаря. В основному в них ампутації. І вони можуть пів року знаходитися на "паперовій історії": їх кормлять, на них тратять час фізичні терапевти. Ми не робимо між ними різниці, чи дає держава за нього кошти чи ні. Для нас всі однакові.

У НАТО РОЗПОВІЛИ, ЯК ПЛАНУЮТЬ ПОКРАЩИТИ ОБСЛУГОВУВАННЯ ТА РЕМОНТ ТЕХНІКИ ДЛЯ СИЛ ОБОРОНИ

НАТО працює над підвищенням ефективності технічного обслуговування та ремонту військового обладнання, наданого Силам оборони України, зокрема шляхом навчання українців та підтримки ремонтних хабів на місцях.

Про це повідомив високопоставлений офіцер НАТО, який поспілкувався із журналістами у Брюсселі на умовах анонімності, передає коореспондент Укрінформу.

«Занадто довго перевозити обладнання назад до Європи, до країни, яка його надала, а потім ремонтувати, але іноді цього не уникнути, бо це технічно неможливо», – сказав він, коментуючи проблему тривалого ремонту критично важливого обладнання, пошкодженого у боях.

Офіцер зазначив, що НАТО також навчає бригади з технічного обслуговування та ремонту з числа українських військовослужбовців: «Іс-

нують спеціальні навчальні елементи та тренінги, які проводяться партнерами та союзниками, щоб гарантувати, що українці пройдуть навчання та отримають ремонтну документацію».

Ще одним важливим елементом, над яким працює НАТО, є постачання запасних частин, необхідних для ремонту пошкодженої техніки.

«За нашої підтримки українці розробили в Україні вдосконалені ре-

монтні хаби для різних типів обладнання, де воно може бути централізоване та може ремонтуватися за потреби за підтримки західних експертів», – сказав він.

Відповідний план розширення ремонтних робіт продовжує розроблятися, що особливо важливо, оскільки Україна має багато різних західних систем на озброєнні.

Укрінформ

ВІЙСЬКОВІ БЕЗПРИТУЛЬНІ

➔ Закінчення з стор. 12

Але ти розумієш, що пів року цього пацієнта це мінус велика сума. Навіть чотири місяці пацієнт, який має ампутацію – це зарплата десятка людей. Ти розумієш – тобі нікуди їх подіти. Військовим – все одно: "Ми вам положили – і ви їх маєте люляти". Все. Ти ж не виженеш цю людину. Вона ж не винна, що втратила здоров'я у війні, і вона потребує цієї допомоги.

Коли вони повертаються сюди, ти розумієш, що держава вже за нього не заплатить, а більше його діти нікуди. Ну можна положити в інший стаціонар. Але інший стаціонар теж має надавати якусь допомогу. І просто, щоб людина там знаходилася і забирала це ліжко іншого...

Ці моменти виникають через не особливо активну співпрацю між МОЗ і Міністерством оборони. Я розумію чому. Але ідеального світу не буде. Ми у війні.

Якщо військові спишуть всіх, хто потребує списання, залишиться мало людей у військовій системі. А ви розумієте, якщо ми покажемо, що у нас мало людей, ми як Україна, як держава, нам ніхто не дасть більше допомоги. Буде "Київ за три дні". І велика "обеспокоєність". А поки що ми рвемо зубами те, що ми можемо рвати, хлопці там воюють...

В медичній системі брак кадрів

Ніде немає порядку, взагалі ніде. В медичній системі брак кадрів шалений. Лікар по протоколу може мати не більше 12 пацієнтів для того, щоб він міг: оглянути пацієнта, обговорити з ним його питання, зробити аналізи, почитати їх не на одній нозі, а подумати, співставити. Тобто 12 пацієнтів – це максимум.

У нас є лікарі, у яких по 25 пацієнтів. Вигорання таке, що це просто капіть. Психологів дуже мало, і їм дуже важко. Всі ті, що є, вже готові йти звідси геть, тому що вони не вивозять це, не вивозять. Іноді з пацієнтом говориш годину, бо коли військовий вирішив з тобою поділитися, ти маєш це вислухати. Іноді слухаєш таке, що у голові просто не вкладається.

Добре, що зарплата це не єдиний спосіб втримати людей. Атмосфера в колективі дуже важливу роль грає. Ти маєш створювати якусь нормальну атмосферу. Іноді треба погладити, іноді – насваритися, іноді закрити очі на деякі моменти, коли розумієш, що інакше людина просто зірветься.

Тут є люди, на яких можна покласти, які підтримають, завжди підстрахують. Ми стараємося більше сміятися. Я обожаю свою роботу. Обожаю свій колектив. Я вважаю їх своєю сім'єю. І я маю надію, що вони сюди приходять з такою ж радістю і хочуть працювати.

Один із ста пацієнтів відчуває гостру потребу в більшій залученості родини. Бо тих, у кого абсолютно нікого немає, набагато менше. Але не всі родини готові приймати "отаким" свого рід-

ного. Хтось скидає це на медиків – "це ви маєте робити".

Коли він повертається з бойових дій, не всі можуть правильно спілкування формувати. Маю на увазі розмови навіть з не пацієнтами, із знайомими, у яких чоловіки служать. І вони мені кажуть: ти знаєш, я не вивожу. Він приїздить на кілька тижнів чи днів, і я не вивожу. Я не знаю, що йому казати, я не знаю, як з ним себе вести, я ще трохи і піду.

Якщо ми не будемо підтримувати своїх військових самі... Почни з себе. Знайди в собі силу посміхнутися військовому, який прийшов у тебе щось купити. Не цурайся від нього, як від прокаженого. Посміхнися, проведи, зроби знижку. Не тільки ми тут, у медичній системі щось повинні.

Ми віддаємо частину себе, тому що це наша частина участі у війні. Ми так захищаємо цю країну. Ми віддаємо себе цій роботі. Але треба, щоб кожен це робив.

Держава це кожен з нас. На кожному рівні, в аптеці, в магазині, у школі, на сміттєвій машині – неважливо, де ти знаходишся. Просто, коли іде війна, роби свою роботу добре. Це від тебе вимагається. Просто роби свою роботу добре і не кради. І все.

Деякі препарати доводиться купувати самим

Які потреби актуальні? Про кадровий голод вже казала. Проблема з ліками, в тому сенсі, що є національний перелік ліків, і ми керуємося ним. Але в ньому не завжди є ліки, які є в протоколі лікування. Це зазвичай препарати для психологічної та психіатричної допомоги, знеболюючі. Я кажу про препарати для лікування нейропатичного болю, вони не входять у національний перелік, але входять у протокол лікування. У нас вони застосовуються часто і багато.

Мене повісять за це, але їх доводиться купувати самим: за волонтерські кошти, за благодійну допомогу.

Самі військові найбільше просять покурити. Дивлюся по пацієнтах, і не скажу, що їм щось потрібно. Волонтери приносять смаколики, і в нас завжди є печиво чи якась випічка, чи яблука. Ми купили каво-автомат. Кава у нас іде просто вагонами!

В Ізраїлі є дуже хороший досвід волонтерства. У них навіть старші люди працюють у медичних закладах на посадах. Наприклад, чоловік сидить і видає крісла колісні. Йому 70 літ. Він приходить у лікарню на три години раз на тиждень. Він цей свій час віддає на благо держави. Він нічого за це не має, але на ці три години звільняє когось, хто робить іншу роботу.

Якби мене почув той, хто здатен підтримати, я б просила його про кадри, про навчання персоналу, про те, щоб люди хотіли сюди йти працювати, незважаючи ні на що. Тому що сьогодні ми є, а завтра перейдемо в іншу категорію.

А є ще наші діти, і над розумом і душею дітей треба працювати, щоб вони були готові до того, що вони мають підхопити нашу роботу. Боротися за їхню душу, за їхнє світосприйняття. У нас ніхто не працює зі школами. Ми намагаємося, коли маємо час, їздити в школу, розказувати про таких людей, як себе вести, як їм допомагати. Зі школярами треба працювати більше. Тому що там наше майбутнє.

І хтось, хто міг би створити якийсь такий центр для людей, у яких нікого немає, хай почне з малого. Хай почне з десяти людей. Це небагато. Треба продумати наперед усі можливі ризики, всі проблеми, які виникнуть на шляху цьому. Ми готові допомогти, готові поділитися досвідом, якщо до нас звернуться з таким питанням. Але хай би хтось почав.

***

В Мінветеранів ЕП фактично підтвердили слова героїні про те, що системне рішення догляду за "одинокими" ветеранами, які через травми не можуть самостійно себе обслуговувати, було відсутнє. Ключове слово – було.

Під кінець четвертого року війни, з січня 2026 року, стартувала програма "Довготривалий медичний догляд для ветеранів війни". Вона орієнтована на ветеранів із тяжкими функціональними порушеннями, чий стан за шкалою Бартела оцінюється в 30 балів і менше (повна залежність від сторонньої допомоги).

В чому її суть? Заклади охорони здоров'я (ЗОЗ) та ФОПи (фізичні особи-підприємці), яких відбере Міжвідомча комісія та які укладуть договори з НСЗУ (Національна служба здоров'я України), надаватимуть ветеранам послуги з довготривалого медичного догляду – від гігієни та спеціалізованого харчування до профілактики ускладнень і психологічної підтримки.

Держава перераховуватиме надавачам таких послуг за медичний догляд за одним ветераном від 3,5 тисячі гривень до 5,5 тисячі гривень на день. Станом на 19 січня жодного контракту з лікарнею чи ФОПом укладено не було.

"Постанова (про реалізацію програми) створює фундамент і покриває критично важливий медичний компонент догляду за важкопораненими. Проте вона є лише частиною системного рішення, адже повне врегулювання питання ветеранів, які потребують постійного догляду після лікування, реабілітації та не мають місця проживання, рідних або опікунів, потребує подальшої розробки комплексних програм соціальної адаптації та проживання", – відповіли в Мінветеранів.

Якщо чи коли знайдуться заклади, готові доглядати за ветеранами в рамках вищезазначеної програми, то такі послуги в межах встановлених урядом лімітів (37,7 тисячі циклів) у 2026 році отримають трохи більше ніж 100 осіб. Рота. Скільки всього ветеранів в Україні потребують такої допомоги – невідомо.

Микола Максимчук, ЕП, Анастасія Розлуцька, «Українська Правда»

КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ ЮНИХ ТАЛАНТІВ

Є щось особливе коли спостерігати, як наша молодь розвиває інтереси, що натякають на майбутні захоплення та шляхи. У неділю, 1 лютого, зібралися батьки, бабусі, дідусі, вчителі музики та друзі в St. Andrew's United церкві в місті Едмонтон, на «Концерт української музики юних талантів». Вони стали свідками зворушливої гордості дітей та молоді, які демонстрували свій музичний талант та майстерність.

Цей концерт, організований Українським музичним товариством Альберти протягом багатьох років, має дві мети: мотивувати та надати можливість дітям та молоді, які займаються приватним навчанням музики, відчувати виконання в концертні обстановці, а також підвищити обізнаність про численні композиції, написані нашими українськими композиторами. Цей концерт підкреслив зростання і тривалу силу української музики. Висока якість виконання, захопливі твори

Виконавці української музики в Едмонтоні, Альберта.

українських композиторів та відданість вчителів музики, які ведуть цих учнів – все це відображує динаміку розвитку багатой музичної культури.

Різноманітна концертна програма представлена 21 учнем віком від 4 до 16 років та молодим ансамблем, вклю-

чала твори українських класичних та сучасних композиторів для голосу, фортепіяна, бандури, скрипки, віолончелі, сопілки та баритон-саксофона. Широкий вибір охоплював твори з різних століть музичного творіння. Серед багатьох представлених були відомі композиції

Миколи Леонтовича та Миколи Лисенка, популярні мелодії Ігоря Шамо та Мирослава Скорика, а також сучасні твори Міри Сентрук та Руслани Лісової. Кожен твір був відповідно підібраний, щоб підкреслити здібності та майстерність виконавця.

Ведуча концерту та заступ-

ниця голови УМТА Ірина Тарнавська представила кожного виконавця: Домінік Баженов, Мія Біндас, Еліз Чайтор, Тимофій Чукін, бандуристи Феєрія, Гліб Голик, Андрій Коломієць, Святослав Конопаський, Марія Костюк, Микола Костюк, Дарина Крупа, Олеся Крупа, Дарина Лавришин, Надія Луцак, Гейлі Алхolland, Єлизавета Носова, Ерик Самонюк, Михайло Сахаров, Соломія Шикарик, Соломія Узіюк, Кая Яггі та Денис Зубрицький. Кожен отримав сертифікат, що підтверджує його цінну участь.

Щира подяка цим молодим виконавцям! Демонстрація музичної відданості та майстерності, поєднана з незабутнім враженням на глядачів, запевняє всіх, що наші сцени будуть прикрашені їхнім талантом, а краса та багатство нашого українського музичного мистецтва будуть поширюватися ще багато років!

Ірина Шмігельська

ЖИВА ПАМ'ЯТЬ – ЖИВИЙ ІНТЕРЕС

Роман Юрія Щербака на здобуття Шевченківської премії 2026 року вийшов у фінальний, третій тур поважного національного конкурсу.

У київському Будинку кіно 14 січня пройшов творчий вечір «Роман Юрія Щербака «Мертва пам'ять» у письменницькій і кінематографічній ретроспективі», присвячений здобуттю Національної премії імені Тараса Шевченка 2026 року, який організували Національна спілка кінематографістів України, Національна спілка письменників України, видавництво «Пам'ятки України» та Незалежний Медіа Форум.

Відомий письменник, кінокритик, модератор вечора Сергій Тримбач так представив свої враження від події:

– Презентації творчості Юрія Щербака 14 січня в урочистій Синій залі Будинку кіно не мало б бути... Ну, яка там презентація, коли світла, електрики майже немає (Будинок кіно вже тиждень як не отримує електроенергію і якби не Кирило Плесконос та його команда, і працівники Спілки кінематографістів, звичайно, то Будинок стояв би мертвий, хоча і з пам'яттю про свою велику історію та великих людей, які до нього приходили і навіть тут працювали). А на додачу – холод лютий, неймовірна слизота на тротуарах, помножені на темнень...

Ну, думав я собі, скільки людей прийде за таких умов? Двадцять,

Юрій Щербак

може тридцять... Якщо сорок – то вже буде диво. А тут ще й оголосили повітряну тривогу, а тут ще й генератор, той самий, що давав світло до Будинку кіно в попередні дні, раптом забуксував...

Але, зайшовши до Синьої зали, я не повірив своїм очам – десь 130-150 осіб прийшли віддати шану і любов свою Юрію Миколайовичу Щербаку! І його книжці, висунутій на здобуття Національної премії імені Тараса Шевченка.

Вів вечір Дмитро Чекалкін.

Говорили видавець Анатолій Сериков, голова Національної спілки

письменників України Михайло Сидоржевський, письменник, учений, професор і доктор наук Дмитро Чистяк, журналістка, публіцистка, громадський діяч Лариса Івшина, меценат, бізнесмен Олександр Панченко, очільниця Київської організації НСЖУ Алла Малієнко, ректор Відкритого Православного Університету Святої Софії-Премудрості, священник ПЦУ Георгій Коваленко, відомий журналіст і радіоведучий Роман Коляда, інші...

Говорили схвильовано й мудро. І слухаючи їх, я пригадував рядки із книжки Юрія Щербака: Україна «по-

ступово, крок за кроком просувається до відродження національної ідентичності, незалежності не формальної, а справжньої, що живе в душах громадян...». Саме таких громадян я й бачив у Синій залі, саме таких!

***

З великим пієтетом зустріли присутні онлайн-виступ 91-літнього письменника, який насамперед висловив велику подяку всім, хто взяв участь у презентації, попри надтяжкі обставини, що склалися в Києві у зв'язку з геноцидними атаками російських агресорів на Україну та її столицю.

Юрій Щербак попросив вибачення за відсутність на зустрічі, пов'язану з його віком та рядом об'єктивних обставин. Він висловив подяку видатним українським письменникам Івану Малковичу та Марії Магіос, які висунули його твір на здобуття Шевченківської премії 2026 року. Також подякував видавцям його творів – світлій пам'яті Михайлові Слабошпицькому, а ще Івану Малковичу, Анатолію Серикову, Леоніду Фінбергу, спонсору видань Олександрю Панченку.

➔ Жива пам'ять... стор. 15

ЖИВА ПАМ'ЯТЬ – ЖИВИЙ ІНТЕРЕС

➔ Закінчення з стор. 14

Подяка пролунала і на адресу академіка Миколи Жулинського, який підготував ґрунтовну монографію про творчість Юрія Щербака, а також Тараса Кременя та Оксани Старак-Повякель.

Юрій Щербак заявив, що вважає проблему історичної, національної пам'яті народу, – або ж безпам'ятства, – однією з центральних сьогодні, коли йде війна не лише за території, але й за душі людські – за життя або смерть нації. Письменник пригадав один випадок, який спонукав його звернутися до цієї теми.

Отож давно, під час перебування в Аргентині, провінції Мисьонес, він замешкав у домі літньої жінки, народженої на Київщині, яка НЕ ЗНАЛА хто вона... До якого народу належить? Під впливом російських попів, дуже активних в Аргентині, жінка забула про своє українство, хоча й росіячкою вона також не стала. В 1942 році її, молододівчину, вивезли до Німеччини, на примусові праці, де вона зустріла свого аргентинського чоловіка.

– Трапилося так, – розповів

Юрій Щербак, – що одного разу ми поїхали з нею до сусіднього містечка на виставку зброї. Коли поверталися назад, була вже темна тропічна ніч з яскравим місяцем, і я несподівано для себе самого заспівав свою улюблену пісню «Місяць на небі, зіроньки сяють...». І раптом ця жінка, яка сиділа за кермом, заплакала й почала співати разом зі мною. Вона сказала, що знає цю пісню, співала в дитинстві...

Так прокинулася в ній національна пам'ять.

Юрій Щербак закликав боротися з безпам'ятством, пам'ятати, що батько наш – Шевченко, мати – Україна.

***

Заступник голови Комітету з Національної премії України імені Тараса Шевченка, відомий письменник, професор Дмитро Чистяк у своєму виступі подякував Національній спілці кінематографістів України та Національній спілці письменників України за запрошення членів комітету на презентацію, яка:

– Попри всі перешкоди з боку рашистів – згуртувала

тепле товариство і стала добрим приводом для присутньої розмови про часи розмаїті.

Працюймо далі, тримаймося Світла!

***

На фінал вечора переглянули художній фільм «Карантин» (1968), наданий Довженко-Центром. Картину поставлено за сценарієм Юрія Щербака, режисер – Суламіф Цибульник. У фільмі йдеться про історію експерименту в науковій лабораторії, що виходить з-під контролю... Одначе воля людей, помножена на інтелект, перемагає.

***

15 січня відбувся другий тур конкурсу на здобуття Національної премії України імені Тараса Шевченка 2026 року. За результатами обговорення та шляхом таємного голосування для участі у заключному третьому турі конкурсу у номінації «Проза» допущений Юрій Щербак. Знаменито!

Валентин Кондратюк, керівник секретаріату Незалежного Медіа Форуму Українська Літературна Газета

T.M. CONTRACTING
HEATING, COOLING &
PLUMBING COMPANY

Terry
+1 (647) 622-2636
tmcontract@yahoo.com
www.tmcontract.ca

Будьмо в КОНТАКТ-і

**ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM**

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM
AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM
ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

Адвокати Тарас Грицина і Петро Гамівка

- ◆ Судові адвокати у справах заповітів і майна
- ◆ Купівля та продаж нерухомості
- ◆ Сімейне право
- ◆ Нотаріальні послуги

1081 Bloor St. W. #200
Toronto, ON M6H 1M5
Tel.: (416) 532-8006

ПІСНЯ УКРАЇНИ

**РАДІОПРОГРАМА
SONG OF UKRAINE**

3 понеділка до п'ятниці
в 9 год ранку
на www.cjmrradio.com

Також
CJMR на Tuneln/iHeart

ПОСТУП

українська радіопрограма

Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання
Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіас

SMITH MONUMENT COMPANY LIMITED
Заснована 1919 року

349 Weston Road (North of St. Clair) Toronto, Ontario M6N 3P7

Єдина в Онтаріо
українська фабрика пам'ятників

- Фабрика і вистава відкриті для публіки (понад 60 пам'ятників на виставі)
- Обслуговуємо всі цвинтарі Канади і США
- Наші висококваліфіковані виконавці мають понад 300 років досвіду
- Ввічлива і професійна обслуга
- Позагодинні зустрічі за домовленням
- Домашні зустрічі можливі

Звертайтеся до власника
Андрія Латишка:
416-769-0674 або 1-888-836-7771

Шановні передплатники,

Редакція «Гомону України» з особливою вдячністю звертається до Вас, за вашу незмінну й багаторічну підтримку. Саме завдяки Вам наша газета вже понад 75 років залишається надійним джерелом новин та зв'язку для української громади.

Повідомляємо, що починаючи з 1 січня 2026 року, діятимуть оновлені ціни на передплату. Це рішення пов'язане зі зростанням витрат, зокрема значним підвищенням поштових послуг від Canada Post, вартості друку, матеріалів та загальних виробничих витрат.

Щиро дякуємо Вам за розуміння, підтримку та багаторічну довіру.

З повагою,
Адміністрація «Гомону України»

Категорія відправлення	Стара ціна	Нова ціна
Публікаційна пошта (Канада)	75 CAD	90 CAD
Стандартна пошта (Канада)	100 CAD	125 CAD
Відправлення до США	120 USD	150 USD
Міжнародні відправлення	250 USD	275 USD

BCU Financial

DEPOSIT SPECIAL

3.50%* 34 months

3.30%* 14 months

Visit your local BCU Financial Branch or bcufinancial.com for more details.

[f](#) /BCUFinancial [in](#) /bcu-financial-group/ [@bcufinancialgroup](#)

* Terms and conditions apply: 34-month and 14-month terms only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from November 7, 2025. Rates are annual and subject to change.

25 FEBRUARY
2026 AT 7:00 PM

BCU Financial
Кредитова Спілка Будучність

FINANCIAL WEBINAR

The Tax Hacks You Need:
RRSP, TFSA & FHSA Explained

SCAN HERE

BCU Financial
Кредитова Спілка Будучність

СТИПЕНДІАЛЬНА ПРОГРАМА 2026

Кредитова Спілка Будучність визнає важливість освіти та волонтерства у формуванні характеру нашої молоді та наданні їй можливостей будувати краще майбутнє.

6 ВИДІВ ФІНАНСОВИХ СТИПЕНДІЙ

- ✓ Лідерська стипендія ім. Оксани Процюк
- ✓ Стипендія пам'яті Володимира Кліша
- ✓ Студентська стипендія КС Будучність
- ✓ Стипендія засновників КС Будучність
- ✓ Стипендія старшої школи КС Будучність
- ✓ Стипендія на основі фінансової потреби «Нова Будучність»

Крайня дата подання 31 березня 2026 р.
Деталі за посиланням
bcufinancial.com/scholarships

ПОДАТИ ЗАЯВКУ